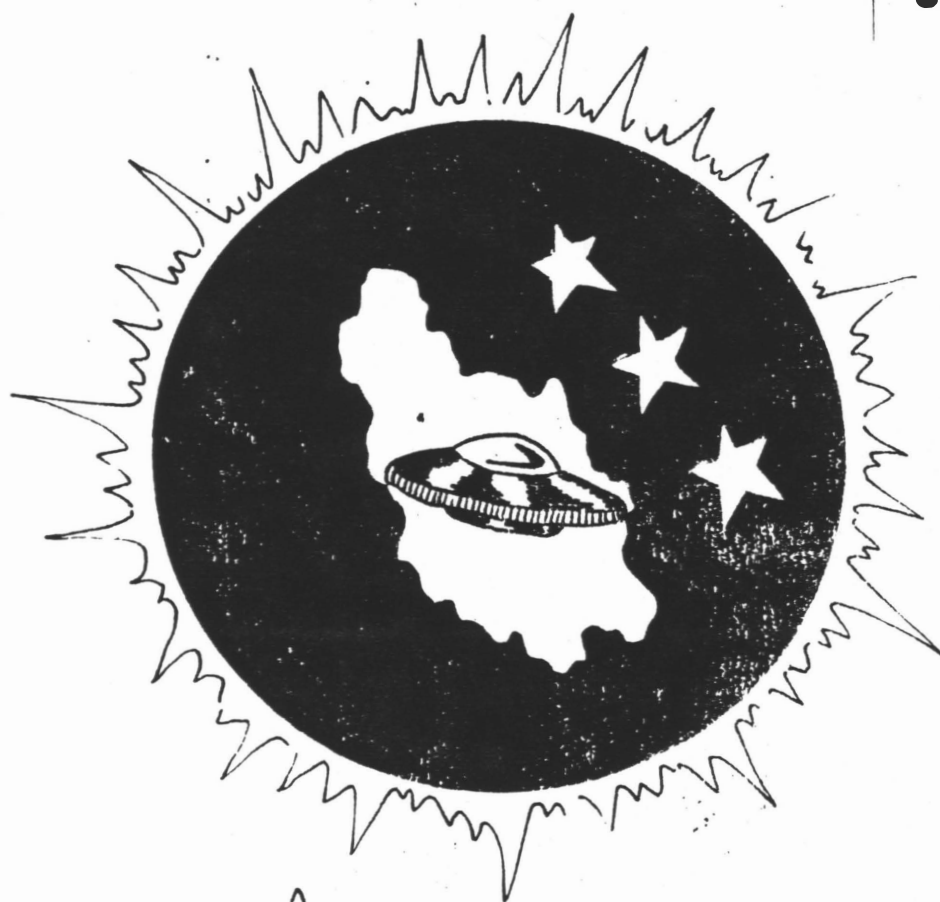

VFO - *nytt*

nr 4 1991

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO ~ förening

Box 99

77700

Smedjebacken

Tele: 0240 79146

UFO NYTT NUMMER 4 1991

UFO NYTT ÄR EN TIDNING FÖR MEDLEMLARNA I VÄSTERBERGSLAGENS UFO FÖRENING.
TIDNINGEN UTKOMMER 4 GÅNGER OM ÅRET.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING:

SID:2 KRISTIDER.

SID:3 URKLIPP.

SID:4-7 TEFATENS GÅTA.

SID:10-11 URKLIPP.

SID:12-14 TOTTES DATABAS.

SID: 15+18 UNDERSÖKNINGSGRUPPEN.

SID: 19-20 NYA VITTIEN, FORTSÄTTNING.

SID:21-22 STOCKHOLMS KVINNA BERÄTTAR????

SID:23-26 NÄRA PÅ MEN INGET TEFAT.

MEMBERSHAP 1992 75 KR

Under 16 år:25 Kr.

ADRESS: VÄSTERBERGSLAGENS UFO FÖRENING BOX 99 77723 Smedjebacken.

Postgiro:16099-4.

KRISTIDER.

Kristider sägs vara UFO fenomenets stora uppgång. Experter säger att människor vid orostid och kris, typ arbetslöshet m m. ser flera UFO:n och annat oknytt. Så håll då i er i vinter, det spås ju bli det sämsta året sedan 20-30 talet. Nu får vi se om den teorin håller.

Kanske det blir mera "ofrivillig" ledighet under vintern för många. Vi i föreningarna behöver säkert många huvud och händer till kommande verksamheter. Kanske vi kan utfylla lite av er "fritid".

Vi som redan är aktiva har våra arbeten kvar ännu. En av översättarna, Roger, har börjat på skola och flyttat hemifrån. Så hans fortsatta arbete blir minimalt. Sedan har vi som tur är Torsten, sorgen har gjort att han nu får fortsätta utan sin livskamrat och vi har mist en mycket, mycket duktig översättare.

Vi behöver och skulle uppskatta hjälp från er läsare med översättningar, tips på hur ni vill ha tidningen m m. Jag skulle vilja tacka hela styrelsen och dom övriga aktiva i VBU för året som gått. Utan ert arbete och fina kamratskap skulle denna förening för längesedan vara historia.

Önskar er läsare en riktig God Jul och ett Gott Nytt År.

Vi kommer igen 1992. Då är det exakt 20 år sedan vi lade första grundstenarna till Bärke UFO-förening. Som sedan blev VBU.

GUDRUN.

FELIX

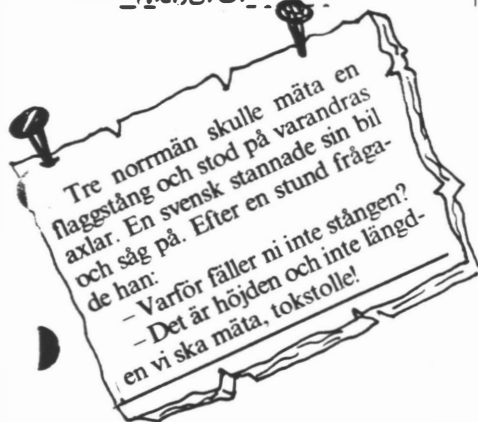
10 vilka 5:or
3-10-91

TRO'T OM NI VILL. Chauffören Zoltan Bartus och en karnrat upptäckte nyligen att två lysande föremål stora som fullmånar nyligen förföljde deras lastbil då de körde mot sin hemby Szecsenyfeldalu i Ungern. Framme vid byn klättrade de två männen in genom ett fönster på baksidan av Bartus' hus och hoppades på det sättet ha skakat av sig de oidentifierade flygande föremålen. Men "föremålen" lyste då rakt in i rummet med en grön ljusstråle. Bartus' familj berättar att föremålen, alltmedan byns hundar ylade, fick en cigarrliknande form och att de, tillsammans med två nyanlända, mindre föremål, försvann ut i rymden. Det var den ungerska nyhetsbyrån MTI som på måndagen rapporterade om händelsen. (TT-Reuter)

Vem var Ikaros?

Enligt mytologin var Ikaros son till den store konstnären och uppfinnaren Daidalos. De var båda fångar hos kung Minos och inspärade i labyrinten på Kreta. Här förfärdigade Daidalos vingar åt dem bägge med vilka de flydde. Trots varningar kom Ikaros för nära solen, som smälte vaxet i vingarna. Ikaros föll i det efter honom uppkallade Ikariska havet, den sydöstra delen av Egeiska havet.

ARBETET 26-1-91

Skönhetsoperad efter 4 600 år

Efter 4 600 år av slitage, lagningar och misslyckade restaureringar ska Sfinxen äntligen återfå sitt utsprungliga utseende. En egyptisk grupp med konstnärer, vetenskapsmän, arkitekter och arkeologer ska tillsammans snygga till den 70 meter långa statyn, till hälften människa, hälften lejon. Senare tids restaureringsförsök har oftast varit till skada för Sfinxen, men denna gång ska arbetet ske med metoder liknande de metoder som användes vid originalbygget. Enligt organisationen Kahi Hawass kommer Sfinxen om några år "att vara så gott som gammal igen". (TT-Reuter)

Utbrott på solen förbryllar forskare

LUND (TT)

De två första dagarna i februari nåddes jorden av moln av het plasma som slungades ut från solen. Dessa solkoronamassutkastningar orsakar norrsken och stör elektrisk utrustning.

Aktiviteten på solytan förbryllar forskarna, som konstaterar att ett månghundraårigt regelbundet mönster har brutits.

På tisdagen fick astronom Henrik Lundstedt vid Lunds observatorium information från amerikanska kolleger som tyder på att magnetfälten på solytan just nu är de starkaste som hittills har uppmätts.

Moln av joniserad gas, plasma, är till normalt vid hög aktivitet på solytan. Det är klart att fenomenet kan orsaka tex datorstörningar. Om plasmamolnen också påverkar vår hälsa är mera oklart.

Genom studier med bland annat kol-14-metoden 5 000 år tillbaka i tiden har vetenskapsmännen kunnat konstatera att de solfläckarna - mörka, kallare partier på solens yta - är som störst ungefär vart elfte år.

Senaste solfläcksmaximum inträffade 1989. Aktiviteten på solytan under den gångna helgen gör att forskarna tror att ett nytt solfläcksmaximum kommer redan i mars eller april i år.

- Det har förekommit avvikelser från elvaårscykeln tidigare, men nu handlar det om en mycket större avvikelse än tidigare. Vi vet inte vad den beror på, konstaterar Henrik Lundstedt.

- Utbrotten på solen har med tiden ökat i styrka. Om solfläckarna blir ännu vanligare kan det höja jordens temperatur, fortsätter han.

Rost och störningar

Solfläckarna är områden som är omkring 1 000 grader kallare än omgivningen och därför framstår som svarta. Man kan ibland se dem med blotta ögat när solen står lågt vid horisonten och täcks av lätt dis.

Flera fläckar är nu på väg in mot solskivans centrum och kan leda till att nya plasmamoln träffar jorden i slutet av den här veckan.

När plasman tränger in jordatmosfären kan olje- och naturgasledningar börja rosta snabbare på grund av de strömmar som bildas i dem. Satellitkommunikation av det slag som spelar stor roll i kriget vid Persiska viken försvåras och det blir störningar i våra TV-rutor.

Från tidigare solstormar finns också rapporter om problem i kraftverk och om trafikljus som börjat bete sig underligt.

Halva Venus undersökt

■ Rymdfarkosten Magellan har utforskat mer än halva planetens Venus yta sedan mitten av september. Magellan har avslöjat väldiga vulkaner, massiva lavaströmmar och kraftiga vindar på den molntäckta planetens yta, sa amerikanska tjänstemän förra veckan. Alla de kartlagda områdena uppvisar tecken på vulkanisk aktivitet, däribland väldiga pannkaksliknande vulkankäglor med 32 kilometer diameter och en höjd av två kilometer. De har formats av utflöden av tjock lava på vissa slättområden.

Tänkvärt

Var lättjefull ibland
annars kan du inte vara en fri människa.

Cicero

Bättre att slå rot än illa kvista.

Piotr Dubay

☆☆☆

Der rysk Posten 9-2-91

ARBETET lördag 2-2-91

TEFATENS GÅTA.

Är de utomjordiska besökare, hallucinationer eller naturfenomen?

Oidentifierade flygande föremål, populärt kallade flygande tefat, existerar verkligen. Det råder absolut inget tvivel om den saken. De har iakttagits, fotograferats och filmats av så många olika människor - astronauter, piloter på trafikplan, poliser, astronomer, husmödrar, meteorologer och lantbrukare. Det stora mysteriet, som förblivit olöst alltsedan uttrycket "flygande tefat" först präglades år 1947, är: vad är de och varifrån kommer de?

Alla möjliga försök har gjorts att förklara de över hela världen iakttagna diskusformade, äggformade, klotrunda eller mera fågelskapta "oidentifierade flygande föremålen". (Det är så de kallas i seriösa sammanhang; en behändig benämning är förkortningen av samma uttryck på engelska: UFO, eller ufo.)

Man har försökt bortförklara dem som ovanliga molnformationer, klotblixtar, meteoriter, väderballonger, ljusfenomen, hallucinationer eller rätt och slätt påhitt av stollar som sökt publicitet.

Det går emellertid inte att avfärda alla de rapporterade fallen på detta sätt. Den förnuftigaste inställningen till hela ufo-problemet är att helt enkelt medge att människan har ställts inför en serie oförklarliga men inte desto mindre verkliga företeelser.

Ufologerna - de som ägnar sig åt ufostudier - går ett steg längre. De flesta anser att jorden står under övervakning av främmande intelligenta varelser från någonstans i universum.

DE FÖRSTA TEFATEN

De flygande tefatens historia började den 24 juni 1947 då en privatflygare, Kenneth Arnold, som deltog i sökandet efter ett försvunnet transportplan, såg nio diskusformade föremål som flög över Mount Rainier i delstaten Washington.

Han beskrev föremålen som "flygande som tefat när man kastar dem så att de studsar över vattenytan". Arnolds trovärdighet och goda anseende som flygare stod utom all fråga och hans rapport om händelsen godtogs därför av myndigheterna. Tidningarna tog upp saken och döpte föremålen till "flygande tefat".

Sedan dess har det kommit vågor av rapporter under femtio- och sextiotalen och de fortsätter alltjämt.

5

2

Det amerikanska representanthusets kommitte för vetenskap och aeronautik har till och med haft speciella sammankomster för att höra ufovittnesmål.

En av de sensationellaste rapporterna kom från astronauten James McDivitt under färd med rymdkapseln Gemini 4 i juni 1965. I en omloppsbanan omkring 150 kilometer över jorden såg McDivitt ett cylindriskt föremål med utstickande spröt, som han trodde var ett annat rymdskepp med antenner.

De befann sig i fri flykt över Stilla havet, omkring 5 kilometer högre än Geminikapseln. McDivitt tog ett fotografi och några meter film av föremålet.

Han observerade att det snabbt närmade sig i en bana som var parallell med Geminikapseln. McDivitt och hans kamrat, astronauten James White, beredde sig hastigt på att göra en undanmanöver, då föremålet försvann ur sikte.

När kapseln slagit ner i havet blev filmen omhändertagen av bärgarna, och McDivitt fick inte se den förrän efter flera dagar. Då tyckte han att föremålet avtecknade sig "dimmigt" mot himlen. McDivitt var emellertid övertygad om att det var ett verkligt föremål.

Först trodde McDivitt att han sett någon obemannad satellit. Den officiella förklaringen var att han råkat få syn på den obemannade amerikanska fotosatelliten Pegasus. Men denna befann sig vid detta tillfälle på ett avstånd av 1.900 kilometer från platsen.

TEFAT I OMLOPPSBANOR

Rapporter av detta slag måste tas på allvar hur underliga de än kan förefalla. Astronauter är högt tränade iakttagare och föga fallna för spekulationer och fantasier.

Kapten Ed Mitchell, den sjätte människan som satte sin fot på månen, sade vid en presskonferens år 1974: "Vi vet alla att ufon är verkliga. Frågan är bara varifrån de kommer."

Sammanlagt har omkring 26 astronauter rapporterat att de sett ufon medan de legat i omloppsbanan. Den första iakttagelsen gjordes 1962 och bland de senaste finns rapporter från astronauterna ombord på Skylab 1, 11 och 111. NASA (den nordamerikanska rymdkommissionen) tar ufona på allvar och har till och med anvisat ett kodord - "bogey" - som beteckning på dem.

Under sin korta tjänst i Skylab 11 iakttog och fotograferade astronauterna Jack Lousma, Owen Garriott och Alan Bean ett rött ufo under tio minuter. De befann sig då 400 kilometer över jorden.

De rapporterade att föremålet roterade ett varv var tionde sekund och att det befann sig 50-80 kilometer från dem i en bana som låg mycket nära deras egen.

James E. McDonald, professor i fysik vid Arizonainiversitetet, sade i ett utlåtande inför det amerikanska representanthusets kommitte för vetenskap och aeronautik: Enligt min uppfattning, som grundar sig på två års noggranna studier, är ufona troligen utomjordiska farkoster som håller på med något som närmast skulle kunna betecknas som "övervakning".

En iakttagelse av en ufolandning rapporterades den 24 april 1964 i Socorro i New Mexico. Under en patrulltjänst slutade polismannen Lonnie Zamora att jaga en fortkörare och följde i stället ett ufo som tydligen kom in för att landa en och en halv kilometer därifrån.

Zamora rapporterade att han fann ufot utanför staden. Det bestod av en glänsande metall, och påminde till formen och storleken om en upp- och nedvänd bil. Vid sidan av ufot, sade Zamora, stod två humanoider (människoliknande varelser) ungefär så stora som tioåriga barn.

När han anropade polisstationen för att rapportera, gick varelserna in i ufot som sedan försvann.

Den 1 juli följande år såg en fransk lavendelodlare i byn Valensole i Provence vad han trodde var ungdomar som försökte stjäla hans dyrbara plantor. Det var två små figurer som stod bredvid ett föremål "ungefär lika stort som en Renault".

Han var knappa fem meter från dem då en av "pojarna" siktade på honom med något slags instrument. Lantmannen påstod att han blev paralyserad av detta. De båda varelserna steg sedan upp igen i sin underliga farkost som snabbt flög bort.

SKAKANDE FOTO

Rapporten klassades som en ganska ordinär tefatshistoria - tills en intervjuare visade lavendelodlaren ett fotografi. Mannen blev skräckslagen och visade alla symptom på svår chock.

Det tidningsmannen visat honom var ett foto av en modell, som byggts efter den detaljerade beskrivning Zamora gett 15 månader tidigare i New Mexico.

4

Den 11 oktober 1973 påstod två varvsarbetare som var ute och fiskade på Pascagoulafloden i Mississippi, att de hade tagits ombord på ett äggformigt ufo. Där hade de blivit undersökta av tre silverhudade varelser som saknade ögon. Charles Hickson, som då var 42 år, och Calvin Parker 19, sade att varelserna höll dem fångna i ungefär 20 minuter, att de "fotograferade" dem och till sist tog dem tillbaka till en pir.

Parker sade att han svimmade när han först såg humanoiderna. Alla hade bara en skåra som mun och tre spetsiga utväxter i stället för näsa och öron. Deras farkost hade kommit rakt ner från himlen och hållit sig svävande någon meter över floden.

Efter sin hemska upplevelse intervjuades de båda männen av doktor J. Allen Hynek, en astronom som gjorde specialundersökningar om ufon för det amerikanska flygvapnet. Vid ett senare tillfälle förhördes de också med samma resultat under hypnos av doktor James Harder vid Californiauniversitetet.

CHOCKSKADOR

Doktor Hynek sade: "Männen har haft en så hemsk upplevelse att de inte kunde beskriva den exakt med ord. Vad det än var som hände dem så har det utan tvivel påverkat deras förmåga att resonera klart."

I Holsworthy i norra Devon i England blev två poliser i en patrullerande polisbil invecklade i en vild jakt efter ett föremål som liknade ett glänsande kors. Händelsen inträffade i gryningen den 24 oktober 1967 och varade ungefär 50 minuter. Efteråt höll de bägge poliskonstaplarna, Roger Willey och Clifford Wycott, en pressmottagning.

Willey sade: "Föremålet såg ut som ett stjärnbestrött kors som sände ljusstrålar åt alla håll. Ibland var vi uppe i 150 knutar för att kunna hänga med.

Det verkade som om det iakttog oss och inte lät oss hinna ifatt. Det hade en fruktansvärd acceleration och visste att vi förföljde det".

Försvarsdepartementet förklarade efteråt att det mystiska föremålet hade varit ett jättestort tankningsjetplan från det amerikanska flygvapnet som var ute på tankningsuppdrag. Det kunde emellertid snart fastställas att inget sådant tankplan befann sig i luften vid tillfället.

Västra England tycks utöva en särskild lockelse på ufon; i all synnerhet gäller detta Warminster i Wiltshire; sedan mitten av sextiotalet har tusentals rapporter inlupit därifrån.

ÅSKLIKNANDE EXPLOSION

Den uforapport som styrkts av de flesta vittnena var ett rent hörselfenomen, inte en visuell iakttagelse. Fenomenet hördes av ett helt gardeskompani i Wales på juldagens morgon 1964. Trettio man väcktes då av "dånet från en åskliknande explosion". Ljudet upprepades så många gånger att kompaniet sattes i larmberedskap. Utanför kasernen fanns emellertid inget att se.

Litet senare samma morgon, klockan 6.15, kastades en kvinna på väg till kyrkan omkull och trycktes mot marken av något slags ljudbangar. Ljudet, som beskrevs som ett dovt, rytmiskt surrande, passerade över en del av staden och fick husen att skaka och takteglarna att lossna.

Några månader senare började det komma rapporter om att en del djur plötsligt och oförklarligt fallit ihop "som om de träffats av någon sorts stråle".

I och omkring Warminster blev ufoiakttagelser och andra underliga fenomen så vanliga att folket i trakten börjat skylla alla avvikelser från det alldagliga på "Varminster-grejen".

Det har påståtts att fenomenen orsakas av experiment med nya vapen vid infanteriskolan som ligger nära Warminster.

SKYMNINGSLJUS

De flygande föremålen iakttas mest på landsbygden, men ibland kommer också rapporter om ufon över städer. Iakttagelserna görs oftast i gryningen och skymningen, då det starka ljusskenet från en stad gör det svårt att iaktta ett ufo där.

De flesta iakttagelserna har gjorts av folk på marken, men det finns också många rapporter från piloter på trafikflygplan, militärplan och privata flygplan. Det är emellertid mer än troligt att antalet sådana iakttagelser är betydligt större än som framgår av rapporterna. Det är begripligt att piloter, särskilt vid de stora flygbolagen, inte vill riskera att bli betraktade som stollar

ar **KUNG TUT**

9

6

De flesta pilotrapporterna beskriver underliga föremål som gör sådana manövrer i luften som inget jordiskt flygplan skulle kunna utföra - till exempel att plötsligt stanna och stå stilla i luften efter att ha kommit flygande i en otrolig hastighet - och sedan försvinna med samma otroliga hastighet.

I ett eller två fall tycks emellertid ufon på ett mystiskt sätt ha haft samband med olyckor.

År 1953 meddelade piloten på en DC-6 på väg från Wake Island i Stilla havet till Los Angeles att han såg några föremål i skyn. Sedan upphörde förbindelsen. Nästa morgon fann utsända spanare spillror efter planet och tjugo döda kroppar.

FÖRSVANN SPÅRLÖST

Samma år jagade två amerikanska stridsflygare i ett F89 jetplan ett ufo över Övre sjön vid gränsen mellan USA och Canada. När man följde dem på radar tycktes jetplanet och ufot smälta tillsammans på bildskärmen. Sedan var jetplanet försvunnet, medan ufot flög ur sikte.

Räddningsflyg och fartyg sändes ut, men trots intensivt sökande fann man inga spår efter jetplanet.

Det finns rapporter från bilister som påstår att deras bilmotorer stannats av ufon. Andra ufovittnen säger att de fått brännskador, försatts i trans eller förlorat medvetandet när de försökt närma sig underliga farkoster på marken. En polischef vid namn Jeff Greenshaw har till och med rapporterat att han i oktober 1973 jagade en ungefär 1,8 meter lång humanoid varelse i en metallisk dräkt vid Falkville i Alabama. - Men, sade han, varelsen sprang fortare än bilen kunde gå.

Ingen, vare sig expert eller lekman, har hittills kunnat lämna någon tillfredsställande förklaring på alla de underliga iakttagelser som finns samlade i ufoarkiven. Bevakas jorden av varelser från en annan planet?

Det verkar som om människan måste vänta tills de utomjordiska varelserna själva ger sig till känna, innan hon kan få svar på dessa och andra frågor. Antingen det, eller också finna någon helt annan förklaring på de underliga föremål som iakttas över och på jorden.

Källa: DET BÄSTA. Otroligt men sant.

När en stjärna faller

Det sägs att man kan önska sig vad man vill när en stjärna faller. Och säkert har många önskat sig någon annanstans när en kometsvans visat sig på himlen. Eller när stora stenar brakat ner i trädgårdar och genom tak.

Himlafenomenen har skrockfullt ansetts förebåda krig, pest, missväxt och allmän ofärd. Men kanske kom de fallande himlakropparna inte bara med död. Kanske förde de liv till vår planet.

I begynnelsen svävade ett enormt gasmoln i rymden. Dragningskrafter fick molnet att forma sig till en skiva med roterande spiralarmar och en allt varmare kärna i mitten.

I spiralarmarna bildades små bitar av sten och is som fastnade i varandra. Byggstenarna växte och bildade isiga himlakroppar som samlade på sig allt mer av de mindre byggstenarna.

De roterande spiralarmarna försvann och ersattes av planeterna i sina banor runt solen. Men alla byggstenar slukades inte av planeterna. Många av dem slungades längre ut i solsystemet.

Mörkt och kallt bälte

Långt utanför de yttersta planeterna svävar nu ett mörkt och kallt bälte av miljarder och åter miljarder av isiga himlakroppar. De bildar resterna från den våldsamma skapelsen av solsystemet och hålls kvar i tusenårsbanor av solens dragningskraft.

Området kallas Oorts moln efter den holländske astronom som lanserade teorin. Ibland passerar en stjärna nära vårt solsystem eller kanske ett jättelikt gasmoln, kanske av samma typ som bildade vårt solsystem.

Några av de gamla byggstenarna kastas då ur sina banor och slungas mot solsystemets inre. När de närmar sig solen förgasas isen och formar en

lång svans av gas och partiklar. När kometen rundar solen och svänger ut igen mot sin mörka och kalla hemvist fryser gasen åter till och svansen försvinner. Vissa återkommer inom ett par år andra kanske inte förrän om 500 år.

Förr eller senare har kometen förgasat all is och lämnat efter sig ett oändligt långt partikelstråk i rymden. Kvar finns bara ett litet mörkt klippblock eller kanske bara den långa strömmen av partiklar i dess bana. När jorden passerar genom en sån bana faller dessa mikroskopiska partiklar in i jordatmosfären och brinner upp. Och på jorden tycker vi oss se en stjärna som faller.

Solsystemets byggstenar

Mellan Mars och Jupiter finns asteroidbältet. Stora mör-

ka klippblock, hundratals kilometer breda, svävar i sina banor runt solen. Asteroiderna tillhör också solsystemets byggstenar. De skulle också ha format en planet men stördes kanske av närvaron till jätteplaneten Jupiter.

När asteroiderna krockar med varandra hamnar splitter och småstenar i oregelbundna banor som ibland får dem att korsa jordens bana. Då rasar splitter och stenbitar in i jordatmosfären. För stora för att helt brinna upp när de jordytan som meteoriter. Detta är den dominerande teorin om solsystemets uppkomst och kometer och asteroiders roll.

Men indelningen mellan asteroider och kometer anses av många forskare vara en grov förenkling. Asteroider som plötsligt börjat spruta gas som

kometer har observerats. Många av asteroiderna kan vara utbrända kometkärnor. Det enda man kan vara säker på är att himlafenomenen alltid har väckt människors fantasi.

Väldsam explosion

Enligt samstämmiga vittnen för eldklotet fram med ett dån på himlen. Klotet var större än solen och hade en rykande svans efter sig. När klotet exploderade lär flera hektar skog ha brunnit upp och förkolnade trädstammar hittades med stammarna pekande bort från explosionsområdet. Under flera nätter var himlen ljus i Västeuropa och röken från explosionen syntes ända till London.

Forskarna har i över 80 år försökt förklara vad som orsakat explosionen men varken funnit krater eller fragment.

Trots detta vågar en del forskare tro att det var en meteorit, andra tror på kometen.

Rädsla för krockar

Olika kometer har observerats under tusentals år och den mest observerade är antagligen Halleys komet. Den finns avbildad på lertavlor från omkring 2500 år före Kristus och återkommer vart 76:e Varje gång den har visat sig har den skapat panik och ansetts förebåda krig och annan ofärd. När Halley syntes på himlen 1910 trodde många att jorden skulle svepas in i kometsvansen som skulle bestå av dödlig cyangas.

Så sent som 1986, senaste gången jorden fick besök av kometen, spåddes bland annat att Loch Ness odjuret skulle fastna i ett fisknät och att en stor amerikanska stad skulle översvämmas av blodtörstande vampyrer, allt på grund av Halley.

Dinosauriernas död

Rädslan för kollisioner med kometer är ständigt närvarande genom historien. Och visst har himlakroppar kolliderat med jorden. Enligt en rådande teori utrotades dinosaurierna för cirka 65 miljoner år sedan av en kollision med en himlakropp som skickade upp massvis med stoft i atmosfären.

Solstrålningen reflekterades bort från jorden som kyldes av och fick ett klimat som dinosaurierna inte klarade.

Men kollisionerna har inte bara medfört död och förintelse på vår planet. Vissa forskare tror att mycket av vattnet i våra oceaner kommer från istäckta kometer som störtat mot jorden.

Ibland hamnar meteoriterna i folks trädgårdar eller far igenom deras tak med ett dån. När den första förskräckelsen lagt sig brukar både meteorit och husägare tillsammans låta avbilda sig i lokaltidningen.

Men på grund av att jorden består mest av vatten försvinner de flesta meteoriterna ned i oceanbotten. Därför letar forskarna i Antarktis där meteoriter bevarats i isen i hundratals år.

Nu tror sig forskare ha funnit organiska ämnen på meteoriterna och man fortsätter att leta spår av aminosyror.

Om spår av organiska ämnen och aminosyror hittas vid analyser av rymdstenarna kan det tyda på att livet en gång liftade till jorden med de nedfallande himlakropparna.

Men årligen återkommer meteorisvärmarna, den närmaste i mitten av augusti, då tjugtals meteoriter per timme kan skådas. Då passerar jorden gamla kometsvansar, enligt forskarna.

DEN BERÖMDA
"HALLEYS KOMET"
FINNS AVBILDAD
REDAN 2500 ÅR
FÖRE KRISTUS.
EN AV DE SOM ALDRIG
SETT KOMETEN ÄR
EDMUND HALLEY SJÄLV.
HAN RÄKNADE MATE-
MATISKT UT DESS
INTERVALL OCH NÄR
DEN SKULLE ÅTER-
KOMMA ...

FINNS SPÅR

På månen finns ännu spåren av människor - som Ni väl minns?

På jorden finns alltid spåren av människor - som ingen minns.

Rolf Nyström
Degerfors

Sköra tefat

□ Det är inte lätt att veta om det sitter några Rymdbröder bänkade i salen den här kvällen. Utseendet ger ingen vägledning. Lite oroligt tittar jag på mina bänkgrannar om de ser tillräckligt mänskliga ut.

För kvällens föredragshållare, Sten Lindgren, är saken sedan länge klar. Bröderna från andra planeter är redan här. Här i Stockholm. Intet ont anande låter vi dem ströva omkring bland oss. Då och då skickar de kodade meddelanden eller blixtrar med ögonen när de möter invigda jordmänniskor.

Att Sten Lindgren är en sådan mottagare är inte att ta miste på. Tefat har han sett hundratals gånger. Han kan kalla på dem och få skeppen att visa sig.

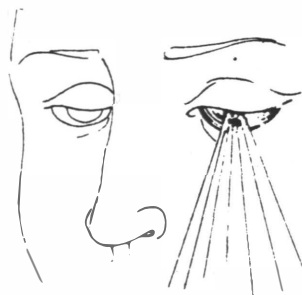
Det började 1962 på Stureplan i Stockholm. En vacker kvinna skickade oväntat två laserstrålar ur sina ögon mot Lindgren, som ögonblickligen insåg vilken uppgift han egentligen hade på jorden.

□ Lokalen i Medborgarhuset i Stockholm är fullsatt. Vi är nog närmare 400 som lyssnar till Lindgrens kosmiska budskap. Att ifrågasätta hans påståenden ingår inte i inträdet.

Därför är det heller ingen som märker när isen ibland blir säreget tunn och argumenten bärs upp enbart av församlingens kollektiva tro. Skeptiker verkar mest vara en tråkig bieffekt av att uppträda offentligt.

— Jag fick en impuls, säger Lindgren och då vet vi att snart dyker ett tefat upp. Men aldrig på bild. Nej, hans egna fantastiska berättelser har aldrig fotograferats.

Riktigt trovärdigt förefaller det dock när Lindgren på video låter vittnen styrka sina berättelser. Ett av dessa intygar att Lindgren i slutet av 1984 lovade att styra över en våg av UFO från Hessdalen i Norge till Dalarna. Och några

Ögonblicklig indikation på utomvärldsling.

veckor senare kom de. Dalarna upplevde sin största UFO-våg dittills.

— Jag bad Rymdbröderna att flytta sina aktiviteter, säger Lindgren.

□ Vad han inte berättar är att Hessdalen, varifrån Bröderna skulle ha gett sig av, aldrig märkte av denna Lindgrenska omdirigering. Där pågick observationerna med oförminskad styrka.

Vad heller ingen berättar är att Lindgren ofta lovar liknande underverk men att Bröderna vanligen uteblir.

Förutom sådana uppvisningar har Lindgrens kontakter med Bröderna också resulterat i att förre ambassadören Gunnar Jarring kom att medla mellan Israel och Egypten 1967, att han själv hittade fem kronor i en stupränna och att SJ då och då drabbades av förseningar genom oplanerade stopp.

Det är sådant som ger perspektiv på tillvaron.

När jag talar med en person som ägnat lång tid åt att undersöka Sten Lindgrens påstådda kontakter skakar han bekymrat på huvudet. För dem som söker UFO-gåtans lösning är Lindgren inte mycket att hålla i handen. Efter flera års undersökningar har han inte kunnat finna belägg för att Sten Lindgren verkligen har kontakt med rymdmänniskor.

□ Men vem i hans publik bryr sig om sådana trivialiteter?

CLAS SVAHN

I alla tider har journalister och andra med kontoret på fickan klagat över att deras bevakningsområde är för stort. Vare sig det nu gäller Älvdalens kommun eller Leksand/Rättvik.

Men snacka om stort bevakningsområde. En ny

värmländsk tidskrift ägnar sig åt att bevaka hela universum. Bladet heter UFO/Astro-magasinet.

Den värmländska redaktionen, som finns i Torsby, spanar alltså efter tefatsnyheter. Magnus Yderstig och Magnus Granath heter de jordiska redaktörerna.

INGEMARS BÄSTA

Moster Rut fyllde 100 år. Bland raden av gratulanter fanns prostens. Han fick trycka Ruts hand och samtidigt säga något.

— I dag ser verkligen moster glad och lyckligt ut.

— Tacka för det, sa moster. Kan jag vara annat än glad när jag fått in båda mina pojkar på ålderdomshemmet!

Hur långt är ett ljusår?

Flera av våra närmaste stjärnor befinner sig på så stora avstånd från oss, att det är opraktiskt att mäta i kilometer. I stället räknar astronomer med ljusår. Det är den sträcka som ljuset tillryggalägger på ett år med en hastighet av 300.000 km i sekunden. Ca 10 biljoner km! Det var den danske astronomen, medlemmen av Franska akademien, Ole Rømer som omkring 1675 upptäckte ljusets rörelse och räknade ut ljusets hastighet.

1961: 12 april blir Jurij Gagarin den första människan i rymden.

1961: 1 maj blir Alan B Shepard den förste amerikanen i rymden.

1962: John Glenn blir den förste amerikanen som varvar jorden.

1963: Valentina Teresjkova blir den första kvinnan i rymden.

1965: Kosmonaut Leonov ge-

nomför den första rymdpro-

menaden.

1969: Neil Armstrong blir den förste människan på månen.

1975: Kosmonauter och astronauter skakar hand i rymden efter att deras far-

koster dockat.

1986: Rymdfärjan Challenger exploderar i luften och sju astronauter omkommer.

1988: Kosmonauterna Titov och Manarov tillbringar över ett år i rymden.

1991: Efter en hård gallring

finns 22 svenska kandidater kvar. En kvinna finns med i gruppen. Några av dem har chansen att bli Sveriges förste astronaut.

Under trettio år har nära 300 människor från 20 nationer blivit kosmonauter eller astronauter. Bland dem en amerikansk senator, en saudiarabisk prins och en japansk tv-journalist.

Astronautfakta:

ARBETET 30-1-91

NYHETER FRÅN TOTTES DATABANK

Ärade Läsare!

På grund av en rad omständigheter har jag nu varit borta från verksamheten ett tag. Nu är jag emellertid tillbaka, och förhoppningsvis 'fit for fight' igen. De nyheter jag fått, kommer från TT Nyhetsbank, och som synes sträcker den sig till 1 okt-91. Som synes har en del inträffat i Finland. Enligt vad jag minns, är det första gången som något rapporterats därifrån.

Med UFO-hälsningar Torsten Karlsson

TT Nyhetsbanken

911001 KAN NU ATERSÖKAS I NYHETSBANKEN

TTA0034 4 u 25 es tru

910802-0034

finland:ufojakten

LÖPNR 1

MYSTISKA FLYGANDE FÖREMALET I KARISLOJO FORTFARANDE INTE PATRÄFFAT
LOJO (TT-FNB)

Spaningarna efter det oidentifierade flygande föremål som påstås ha störtat i sjön Nummijärvi sju mil från Helsingfors har ännu inte gett något resultat. Men dykare från försvaret började på fredagsmorgonen leta i sjön med bistånd av folk från brandförsvaret i Lojo. Det var i måndags som några sommargäster rapporterade att ett skivformigt föremål med hög fart kommit in över sjön, men plötsligt tappat farten och störtat. Händelsen rapporterades omedelbart och sökande började, men hittills har man inte lyckats få upp någonting.

910802-0932

Kommer ni ihåg uppståndelsen från i somras när två journalister i England påstod sig ha gjort de berömda mönstren i sädesfälten? Efter allt att döma tycks det finnas folk som tvivlar på att dom talat sant!/T.K.

TTA0172 4 i 61 rol

910618-0172

UFOcirkclar

LÖPNR 2

SMHI LETAR MYSTISKA CIRKLAR
STOCKHOLM (TT)

Under de senaste tio åren har formationer av mystiska cirkclar observerats i sädesfält i framför allt södra England. Nu har forskare inom SMHI och försvarets forskningsanstalt (FOA) startat ett projekt för att ta reda på om fenomenet också förekommer i Sverige. Cirkklarna på de engelska fälten har uppvisat en mängd former, flera av dem mycket komplicerade. Säden har böjts ner mot marken och vridits olika riktningar.

I England har cirkklarna väckt stor uppmärksamhet, även i vetenskapliga kretsar. De flesta forskare lutar åt att det rör sig om ett hittills okänt magnetiskt fenomen.

- Det handlar inte om någon bluff. Sådana har visserligen

förekommit men de är lätta att avslöja, exempelvis när folk gått ut och trampat ner säden, säger Erik Witalis, laborator vid FOA till TT.

På senare tid har det visat sig att liknande cirklar har uppstått på flera håll i världen under hela 1900-talet. Vissa områden, exempelvis Skandinavien, har dock mycket få rapporter.

I Sverige finns endast ett dokumenterat fall, från Örebrotrakten i april 1972. Men nu ska det utredas om inte fenomenet trots allt är vanligt även här. SMHI har uppmanat sina 800 väderobservatörer att i fortsättningen hålla extra utkik efter liknande tecken.

- Vi är nyfikna. Från början trodde vi att det rörde sig om klotblixtar men det räcker knappast som förklaring på de mer komplicerade mönstren från England, säger Hans Alexandersson, förste statsmeteorolog vid SMHI.

Även organisationen UFO-Sverige deltar i projektet.

- Undersökningen är seriös. Vi utgår inte från att det är ett budskap från yttre rymden eller något liknande. Vi vill bara ha reda på hur cirkelarna uppstår, säger Clas Svahn, ordförande i UFO-Sverige.

910618-1348

Har du gott om pengar kan du nu tydligen köpa dig ett eget UFO-frekventerat berg i Syd-Amerika!! DET skulle väl vara något. 600000 kronor!! Det är som hittat!/T.K.

910529 utrikesnytt i korthet uik

910529-2011

UFOKULLE. I skuggan av Andernas

LÖPNR 3

mäktiga toppar ligger den gåtfulla Uritorcokullen, känt för det stora antal oidentifierade flygande föremål (UFO) som ögonvittnen säger sig ha sett sväva över toppen. Nu är den till salu. Arvingar till kullens siste ägare vill ha 100 000 dollar för 'en av de få toppar på jorden som alstrar energi och besöks av personer som har lyckats få kontakt med utomjordingar'. Invånare i provinsen Cordoba 80 mil nordväst om Buenos Aires där Uritorco ligger bekräftar den livliga UFO-frekvensen runt kullen. Andra talar hellre om mer naturliga fenomen som Piezoelektricitet, en elektrisk laddning som skapas när bergskristall utsätts för tryck, särskilt varma sommarnätter.

(TT-AFP)

Så har vi en liten historia från Ungern. Det är väl återigen ett resultat av PERISTROIKAN, som tillåter uppgifter att komma ut, Lägg märke till datum: 21 januari 91! Och svenska TT har ej haft det infört förrän just nu!/T.K.

9101e21 utrikesnytt i korthet

910421-2003

MYSTISKT FLYG ÖVER UNGERN. På flera

LÖPNR 4

platser i centrala och östra Ungern iaktogs i helgen ett mystiskt flygande föremål. Meteorologerna på militärflygplatsen i Kecskemet beskrev fenomenet som 15-25 meter långt och med ett 50 meter långt, orangefärgat eldsken efter sig. De blev mycket förbryllade.

UFO:t (?) flög ljudlöst över flygplatsen på 200-300 meters höjd. Ungerska försvarsdepartementets presstalesman säger att flygvapnet inte har uppfattat något flygande föremål på sina radarskärmar. Något militärflygplan var det då i alla fall inte, säger presstalesmannen.

(TT-Reuter)

Minns ni diskotekägaren i Bryssel som skojade med folk, och fixade via laserstrålar UFO-fenomen? Den här gången verkar det ha varit något allvarligare./T.K.

910226 utrikesnytt i korthet

910226-2010

TEFATSINVASION. Södra Belgien har den senaste tiden hemsökt av oidentifierade flygande föremål, så kallade Ufos, som har satt skräck i befolkningen. En organisation som sysslar med rymdfenomen har fått in 600 rapporter från 3 000 människor som har sett självlysande flygande föremål av okänt ursprung. En ingenjör och hans hustru höll nästan på att kollidera med ett jättelikt metallföremål som utstrålade orangefärgat ljus. Enligt organisationen är samtliga Ufos trekantiga och försedda med orangefärgade lampor. De rör sig snabbt och ljudlöst. (TT)

910226-1219

Det har varit många telegram från Soviet på sista tiden. I själva verket är jag ej absolut säker om, att jag INTE haft dessa med en gång förr. Jag ber om ursäkt i så fall. - Men jag minns det ej. Och det har ej varit i Nyhetsbanken förr./T.K.

901110 utrikesnytt i korthet

901110-2003

UFO VAR SOVJETRAKET. Den franska rymdflygstyrelsen har konstaterat att det mystiska ljussken som observerades över stora delar av Västeuropa i måndags tyvärr inte kom från något flygande tefat. I stället rörde det sig om delar av en sovjetisk rymdraket som brann upp när de återinträdde i atmosfären. Tusentals människor i Frankrike, Belgien, Tyskland, Schweiz och Italien såg vid 19-tiden i måndags hur ett lysande föremål ljudlöst gled över kvällshimlen och fantasin sattes genast i rörelse. Men det var alltså bara resterna av en raket som användes vid uppskjutningen av telekommunikationssatelliten Horizont-21, berättar Franska nationella centret för rymdstudier. (TT-Reuter)

900414 utrikesnytt i korthet

900414-2008

UFO I SOVJET. Ett oidentifierat flygande föremål, ett s k UFO, har varit synligt för hundratals invånare i staden Uljanovsk vid den sovjetiska floden Volga, hävdade den officiella nyhetsbyrån Tass på fredagen. "Rymdföremålet" noterades också av trafikledarna vid flygplatsen i Uljanovsk. Ögonvittnen har berättat för Tass att UFO:n liknade en självlysande blågrön boll. (TT-Tass)

UNDERSÖKNINGSGRUPPEN.

Vi skall med en gång övergå till dom rapporter som kommit oss tillhanda. Vi kan samtidigt konstatera att bägge rapporterna inte är ljusfenomen utan faktiskt föremål av ännu så länge okänt slag. Rapporterna är ännu inte helt färdigt utredda av oss, så det kanske blir att återkomma till dem vid senare tillfällen.

Namn: Harry Gustavsson

Ort: Nora.

Tid: 1988 - 11 - 19. Kl. 13.20 - 13.35.

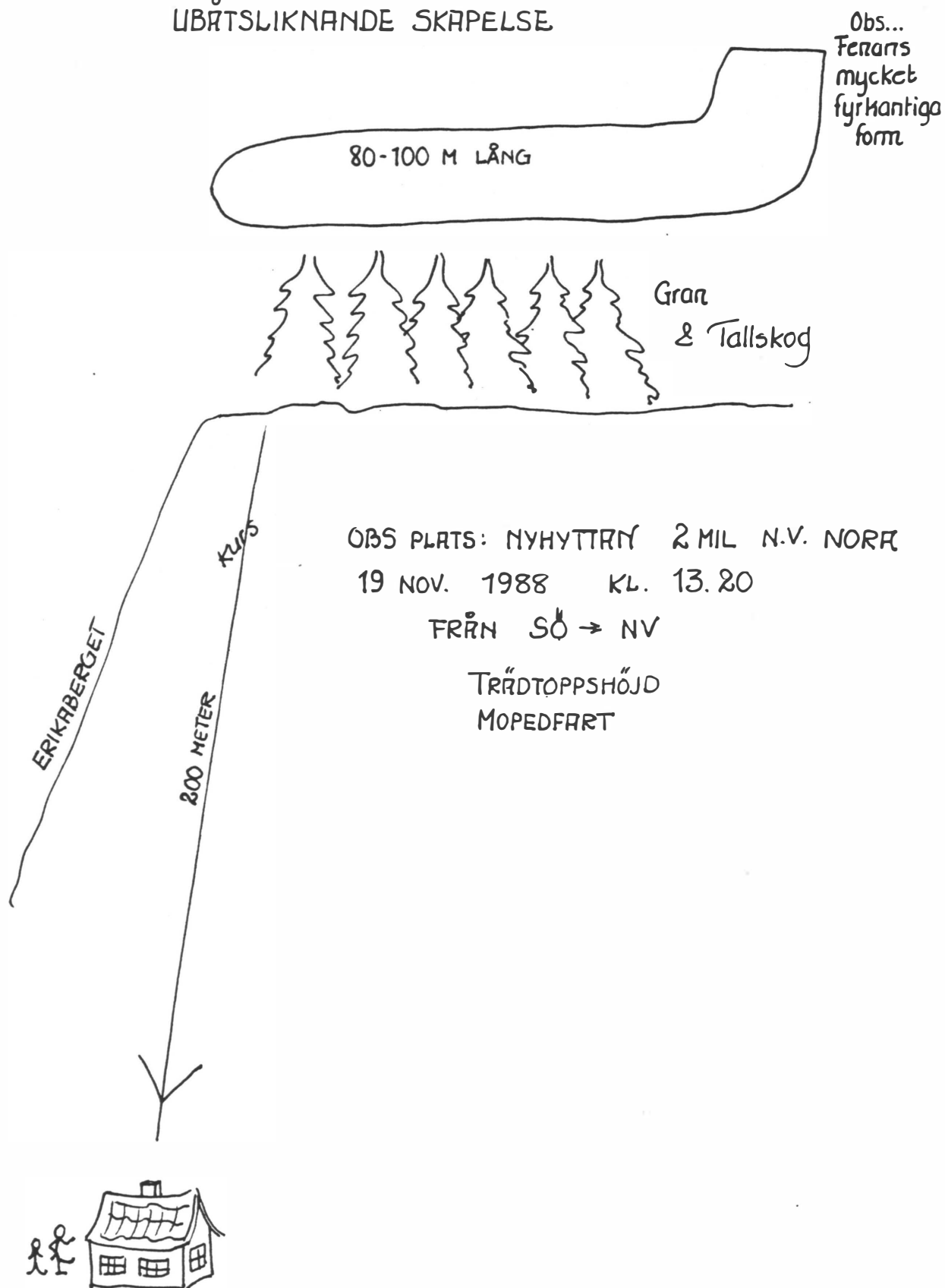
Harry och hans fru befann sig vid en stuga nedanför Erika berget. Vädret var soligt och fint, helt enkelt en underbar lördag. Det kom en farkost som var otroligt stort glidande över granarna och tallarna på berget. Det var en överklig syn, för föremålet var så stort och inte ett ljud kunde höras. Föremålet hade inga vingar, inte heller några fönster. Hastigheten var mycket långsam, den borde ha störtat med den låga farten. Men den gled sakta fram. Harry och hans fru hann titta i kikaren och detaljgranska föremålet. I kikaren såg dom skrovet hur klart och tydligt som helst. Det hade en helt slät jämn yta. Färgen på föremålet var mörkblå, det syntes även svag ljusgrå rök under objektet. Objektet hade även en mycket fyrkantig fena, och var i formen väldigt ubåtsliknande. Storleken uppskattades till ca 80-100 meter långt. Jämförelsen gjordes med mätningar av stenblock på berget. Avståndet upp till föremålet ca 200 meter. Objektet kom från So-Nv, alltså i riktning mot Hagfors. Vad Harry beklagar vid detta tillfälle var att hans kamera inte var laddad med film.

KOMMENTAR: Eftersom det var dagsljus är det en bra rapport, frågan är om avståndet är rätt. Det måste ha varit ett mycket stort föremål, och man kan tycka att ljud borde ha hörts på det avståndet som uppges, om objektet haft ljud. Vi minns väl alla Hagfors tidigare påhälsningar av stort föremål som sågs på nära håll. Men det hade ljud, och då var det mörkt. Under hösten kommer en undersökning att göras, även personlig kontakt med vittnena. Vi har hittills endast talats vid i telefon, och rapportformulär har iskrivits.

Vittnet har en gång tidigare 1961, varit med om en underlig händelse, han läste då ortstidningar, men det verkade som inga flera vittnen fanns till den händelsen.

Handläggare: Gudrun Andersson. Västerbergslagens UFO förening.

UBÅTSLIKNANDE SKAPELSE

OBS PLATS: NYHYTTEN 2 MIL N.V. NORR

19 NOV. 1988 KL. 13.20

FRÅN SÖ → NV

TRÄDTOPPSHÖJD
MOPEDFART

Observatörer

17
Namn: Christina Redhe

Ort: Borlänge

Datum: 1991-09-23

Vi ska här låta Christina få berätta helt med egna ord. Hon beskriver händelsen väldigt redigt och klart:

Jag bor på tredje våningen i ett hyreshus. Min våning har fönster mot tre väderstreck, nämligen öster, söder och väster. Jag vaknade kl 2.30 natten mot måndag den 23 sept. av ett alarm. Jag steg upp och lokaliserade ljudet till en vit bil som stod parkerad på gatan nedanför i riktning söder. Drog den slutsatsen att det var ett inbrottslarm som utlösts från bilen. Ingen aktivitet kunde dock upptäckas på gatan. Efter ca 2-3 minuter tystnade larmet och jag gick till sängs igen.

Klockan 04.30 blev jag återigen väckt av samma ljud. Allt verkade ånyo lugnt och stilla, ingen människa syntes till någonstans. Sikten var dock något begränsad av några lövträd. Beslöt att gå till sängs och tittade samtidigt ut genom altanfönstret mot väster. Strax ovanför taket på ett bakomliggande hyreshus fick jag på himlen se ett objekt som jag aldrig sett tidigare. Jag bedömde storleken till ca 2 ggr större än en fullmåne.

Från objektet strömmade ljus, blinkande i olika färger. Förutom bilalarmet hördes inga ljud. Under observationen som varade ca 4-5 min. sänkte sig föremålet både i sidled och lodrät bana. Efter ca 4-4 min. försvann objektet ner bakom det tidigare nämnda hustaket. Jag klädde på mig och sprang hastigt ut, men kunde inte längre upptäcka något på himlen. Tilläggas bör att larmet från bilen ljöd så länge som objektet kunde iakttas. När jag kom ut var bilen tyst.

Dagen efter ringde jag till Västerbergslagens UFO förening och anmälde rapporten. Vi kom då överens om att jag skulle knacka dörr i huset, för att om möjligt få flera vittnen till händelsen. Alla hade vaknat av ljudet från bilen, dom hade stigit upp och tittat ut mot söder mot bilen, som fanns på gatan. Ingen hade tittat mot väster. Därför fanns tydligen inga flera vittnen än jag i mitt område.

Kommentar: Färgerna på föremålet var gult, blått och ev. rött.

Vittnet såg även den rätta "månen". Detta är en mycket klar och redig rapport.

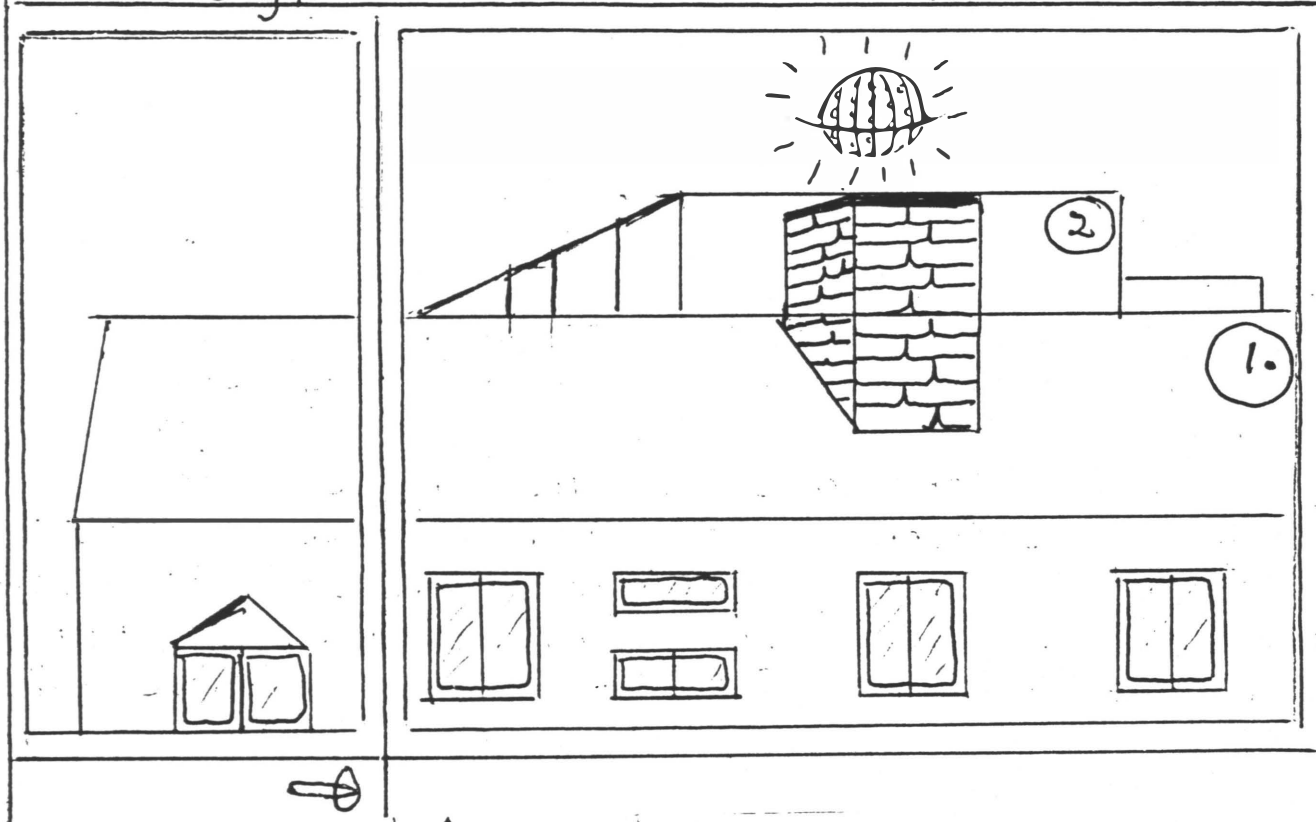
Vi i vår tur försökte kontakta UFO SVERIGES RAPPORTCENTRAL, men där fanns bara en telefonsvarare. Men om centralen fått in något så bör dom ju i första hand kontakta oss i området. Gruppen fortsätter nu sina undersökningar av detta fall och det finns säkerligen anledning att återkomma till den. Det finns ju som bekant flera UFO obs med ljud, det är ytterst intressant.

Teckna det fenomen Ni såg, om möjligt i den omgivning Ni iakttog det:
(Komplettera gärna med flera skisser på egna pappersark)

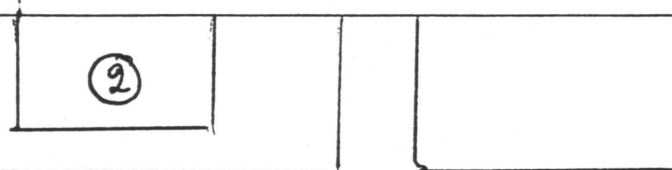
Klockan 04³⁰ d. 23/9-91

Mitt balkongfönster

Mot väster

Teckna här en kartskiss över observationsområdet:
(Ange norr med ett N)

Blåstergatan

1

Balkong
fönster

mitt hyreshus

16B

Ingelskatan

centrum

väster

"Men när vi kom runt ett klippblock fick vi se en stor silver-skiva som hade landat, eller rättare sagt nödlandat, för det fanns märken högre upp på bergssidan där det syntes att det skrapat i. Någon skrek att det hade landat ett rymdskepp där framme."

Vi gick fram till farkosten. Det var tre varelser som låg på marken under farkosten. Två var helt stilla, säkert döda. Och den tredje hade ganska säkert problem med andningen, som när man har brutna revben. Det fanns även en fjärde varelse nära den som hade problem med andningen. Den satt bara där och verkade ha klarat sig oskadd. Det såg ut som den gett sina kamrater första hjälpen.

Andersson lade speciellt märke till hur den oskadade varelsen reagerade när den fick syn på dem när de närmade sig. Den ryckte till av rädsla och backade undan precis som en boxare som skyddar sig för slag. Den skyddade sitt ansikte med korslagda armar. Föräldrarna försökte kommunicera med varelsen, men det var inget märkbart svar på engelska och spanska.

Efter ett par minuter dök det upp 5 stycken collegestudenter med lärare. De hade arbetat med en arkeologisk utgrävning några miles bort. Och hade bestämt sig för att titta efter vad det var för brinnande meteorit de hade sett kvällen före. Deras lärare, Professorn Dr Buskirk, försökte flera gamla och glömda språk men fick inget svar.

Anderson berättar att solen hade stigit så att den stod i Zenit och för en kille ifrån Indiana var det fruktansvärt varmt. Så han sökte skugga under farkosten. Det var 115 grader fareinhigt, men när han kom närmare farkosten blev det helt kallt. Och när han rörde vid den var den kall som om man skulle ha haft den i frysen.

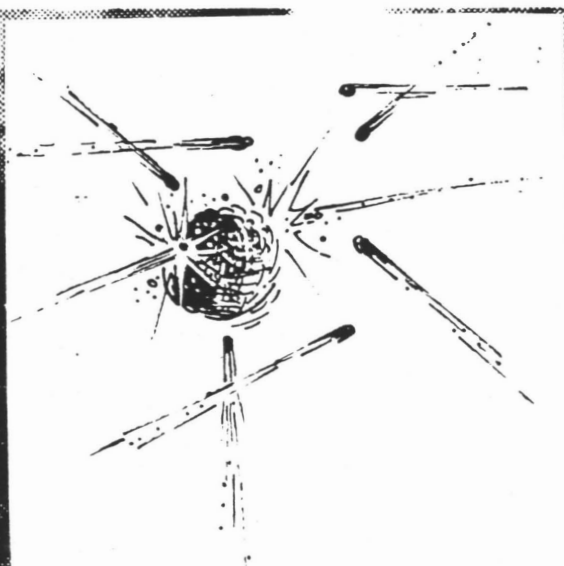
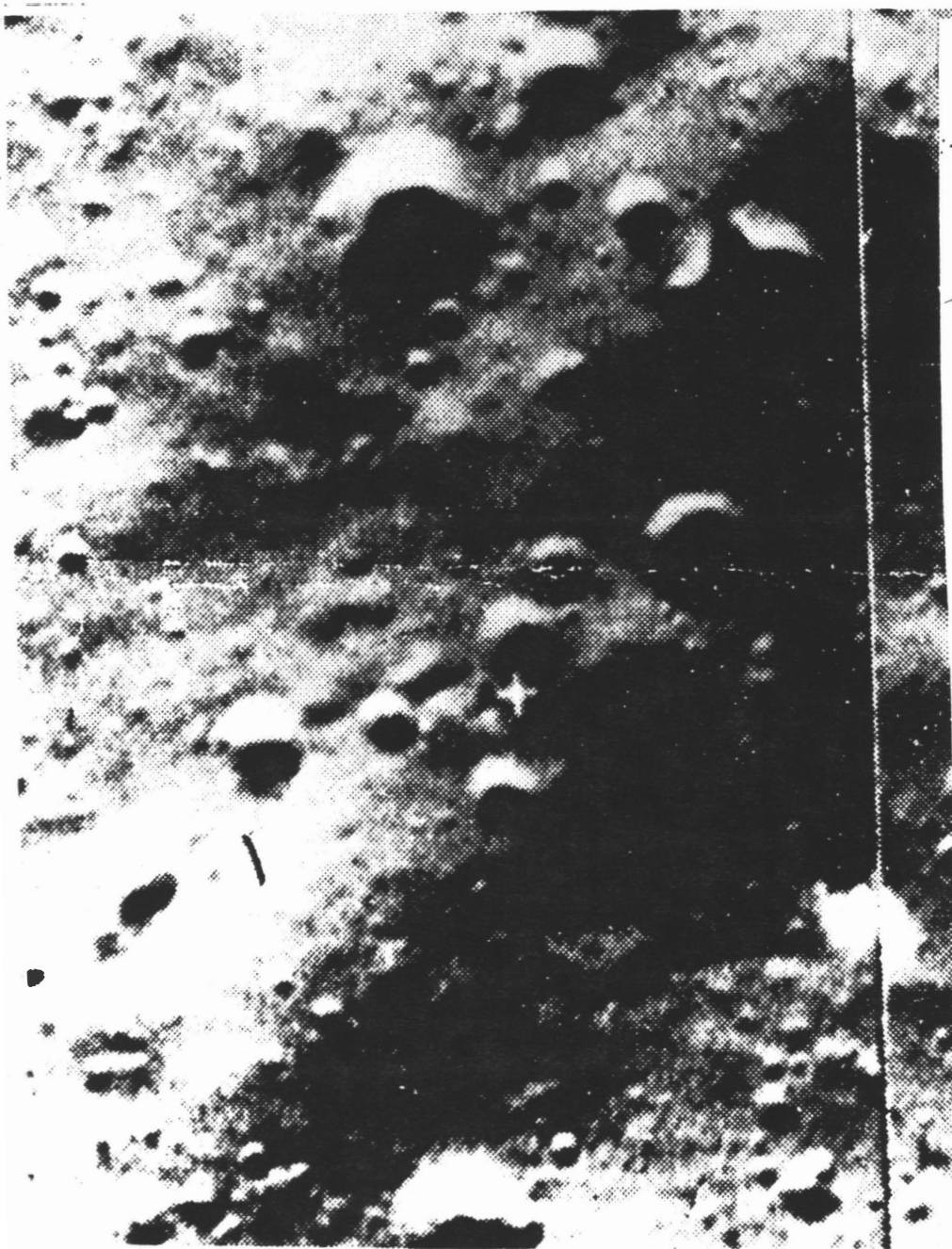
Någonting är inte rätt. Anderson rörde också vid en av varelserna och den var precis lika kall som skeppet. Han kommer ihåg att han tyckte att de döda varelserna liknade dockor. Men när han känt det kalla skinnet visste han att allt inte var som det skulle.

Anderson berättar att han sprang bort till en sten och spydde. När han hämtat sig fick han se en Pick up stanna på åsen en bit bort. Det var en civilingengör som hette Barney Barnett. Barnett gjorde de andra sällskap. Jag minns att han liknade Harry Truman.

1947 visste varenda unge vem Harry var, säger Anderson. När de stod där så kom det en obehaglig känsla över Gerald, det var som om varelsen skötte mitt tänkande och när jag tittade upp så mötte jag hans stora mörka ögon. Den känsla som välldde över honom var ensamhet, hopplöshet, och rädsla. Och den känslan kom över mig bara så här säger han, och knäpper till med fingrarna.

Nu började det hända saker, plötsligt var det soldater överallt. Den enda överlevande varelsen blev helt tokig, när den fick syn på soldaterna.

Fortsättning nästa nr.

Ingen vet riktigt säkert
och det finns så många olika förklaringar,
men en av dem som forskarna tror på idag
är att jorden skapades av *stoft*
— små korn och damm och grus och snömos
och metalloxider och kolväten
och andra molekyler.
Sånt som finns ute i rymden!
Forskarna idag tror att jorden skapades
av kallt stoft som krockade och slog sig ihop
till allt större klumpar,
som bara växte och växte
och tog till sig allt nytt stoft
som kom i vägen ...

Och när dessa kalla stoftkorn
krockade med varandra
utvecklades hetta!
Stoftmassorna bara växte och växte
och krockade med varandra
och klumpade ihop sig
tills dom började likna ett klot,
som bara blev större och större ...

STOCKHOLMSKVINNA BERÄTTAR:

EN VÄLDIG LYSANDE FARKOST KOM GLIDANDE RAKT EMOT HUSET !!!

Det var fredagskväll och Sylvia Pernback 42, med familj hade lämnat Stockholm för att tillbringa veckoslutet i fritidshuset utanför Trosa i Södermanland. Platsen heter Lökholmen och är ett verkligt paradis. Här skulle nu familjen ha det skönt och koppla av ett par dar - trodde Sylvia.

Så här under senare halvan av augusti skymmer det redan vid åttatiden på kvällen och snart sveptes det lätt kuperade landskapet in i ett sammetslent mörker. Kluckandet nerifrån stranden hördes tydligare och stjärnorna lyste på himlen.

Barnen Carolin (6) och Fredrik (2) började bli trötta och maken Kjell följde med dem upp till sovrummet på övervåningen medan Sylvia tittade på en sen film på TV. Filmen pågick till långt efter midnatt och klockan hade hunnit bli bortåt två på natten innan Sylvia var klar att gå till sängs.

För att komma till sovrummen på övervåningen måste hon gå ut på verandan och in genom en annan dörr, som leder till trappan. Utanför låg augustimörkret djupt över sörmalandskusten; inget gatuljus eller motorbuller störde friden.

Plötsligt får hon se något mot den stjärnklara himlen, något som får henne att knappt tro sina egna ögon. Hon vänder bort blicken och tittar igen - jo, det fanns kvar...

Över skogen på andra sidan sädesfältet står ett stort och starkt lysande föremål alldeles stilla i luften. Det kan väl vara så där en 300 m bort och alldeles över trädtopparna.

Från föremålet riktas flera starka strålkastare rakt upp; de sveper över himlavalvet och liksom söker efter något. En helikopter kanske? Men inte kan väl en sån stå så där stilla i luften och dessutom alldeles ljudlös?

Sylvia ser nu att föremålet är skivformat med långsmala gluggar eller fönster längs sidorna som det strålar ut ljus från.

Ljusskenet bländar henne så att hon tidvis tvingas vända bort blicken. Hon står en stund som paralyserad...

- Nu börjar det kännas kusligt, fortsätter Sylvia sin berättelse.

För detta kan ju inte vara av denna världen. Något så stort - flera gånger större än månen på himlen, med strålkastare riktade uppåt och helt ljudlöst finns ju inte i sinnevärlden. Jag nyper mig i armen för att känna efter att jag är fullt vaken.. Jag går tillbaka och släcker lyset i köket, letar efter nyckeln för att låsa köksdörren och springa uppför trappan för att väcka Kjell. Men just när jag släcker lyset förändras scenen. Föremålet kommer sakta glidande rakt mot huset...

Nu blir jag verkligen rädd. Tänker det köra rakt på vårt hus - eller kanske landa?? Jag fumlar nervöst med nyckeln och håller hela tiden ett öga på föremålet, som sakta närmar sig. Under några ögonblick kan jag se det snett underifrån; det är stort och runt och säkert tio meter i diameter. Underdelen ligger i skugga medan ljuset strålar från "fönstren" och från strålkastarna så att hela området blir upplyst med ett spökaktigt ljus.

Så får jag upp dörren, låser omkring mig och rusar skräckslagen uppför trappan och fram till närmaste fönster. I detsamma hörs ett vinande ljud som när en reamotor startar och sedan blir allt mörkt och tyst utanför.

Föremålet var inte många meter över skorstenen när det vinande ljudet hördes och den ljusstrålände farkosten bara försvann. Jag tittar ut genom fönstren på båda sidor men ser bara stjärnorna som vänligt blinkar mot mig i nattmörkret. Nu rusar Sylvia in till Kjell, ruskar honom och ropar: - Jag har sett ett UFO...ett flygande tefat... - Vaddå tefat? undrar Kjell yrvaket. Nä, gå och lägg dig muttrar han och somnar om.

Visserligen gick Sylvia och lade sig, men sova kunde hon inte. Hon hade tidigare bara ryckt på axlarna åt UFO, och inte i sin vildaste fantasi hade hon föreställt sig att själv på detta sätt få möta det okända. Vad kunde det vara? Vad hade det för ärende? Tankarna malde...

Sylvia ringde själv polisen i efterhand och frågade om någon rapporterat något liknande till dem. Poliserna hade inte fått in något.

Jag är helt övertygad om att farkosten styrdes av intelligenta varelser. När jag släckte lyset i köket blev det liksom signalen till att den skulle sätta kurs rakt på huset.

Sylvia har hela tiden känt att hon vill berätta för andra om detta, som var både skrämmande och underbart. För trots att jag blev ordentligt rädd så är jag allt lite stolt över att ha fått uppleva något som är få förunnat.

Nej då, hon är inte alls ensam om att möta det okända. Det är mycket vanligare än man tror, fast det är inte alla som vill prata om det av rädsla för att inte bli tagna på allvar.

Myndigheterna får många gånger varje år rapporter om UFO. Vid försvarsstaben tar man mycket liten notis om vad som rapporteras och tycker enligt en källa att sådana rapporter är "krafs" som tar tid och kostar pengar. Vid flera tillfällen har svenska flygare försökt ta upp jakten på mystiska, flygande föremål.

Fyra piloter i ett Cessna-plan på väg från Umeå till Gävle tog upp jakten på ett cirka sex meter långt metalliskt föremål mellan Söderhamn och Gävle. Men de blev omedelbart fränkörda; motor kraften i Cessnan räckte inte till. Piloterna rapporterade händelsen till försvaret, men ingen därifrån har sedan tagit kontakt med piloterna...?..

Många UFO intresserade har liknande erfarenheter. Så fort det blir fråga om robotar eller andra mystiska föremål i luftrummet lägger myndigheterna locket på. VAD ÄR DET SOM INTE VANLIGT FOLK FÅR VETA?

Allt gick så fort att Sylvia aldrig hann väcka sin man Kjell. Sylvia försöker teckna ner bilden hon fick av det flygande tefatet.

ÖVERSÄTTNING FRÅN MUFON JORN.

Nr. 277 Maj 1991

översättare: Torsten Karlsson

NÄRAPA, MEN INGET TEFAT.

Av Barry E. Taff

Parapsykolog och UFO-log Taff som är också film-manus författare i Hollywood

Under perioden från 1974 till 1977 trodde mycket få, om ens några UFO-loger att bokstavligt utomjordiska varelser "valsade" in i människors hem i tätbefolkade städer och enleverade dem för undersökning och experiment. Till och med efter böcker som "Den Avbrutna Resan", av John G. Fuller och hans TV-film, "UFO-Tilldragelsen" med James Earl Jones och Estelle Parson i huvudrollerna, samt Budd Hopkins "Saknad Tid" (1981) fann de flesta UFO-forskarna det svårt att acceptera eller ens tro att E.T:n var så dristiga och fräcka att de verkligen kom in i hem och kidnappade personer mitt framför näsan på familjen. Det var utomordentligt svårt för forskarna att föreställa sig hur ett stort antal människor kunnat bortföras. Man brydde sig inte om att fundera över, att det alltid tycktes hända på avlägsna isolerade ställen, långt från stora befolknings-centra.

Emellertid har under 1990 saker och ting radikalt ändrats beträffande UFO-enleveringar och vår uppfattning av den möjliga betydelsen av deras förekomst. För det första håller de flesta Ufo-loger nu vanligen med om att enleveringar faktiskt kan inträffa, och synas förekomma i en ständigt ökande omfattning och att sådana händelser kan ha förekommit i många decennier. I själva verket tycks det som om nu Närkontakt IV tycks vara den mest förekommande typen av kontakt istället för tidigare Närkontakt I-IV, där endast IV inneburit bortförande.

Med publikationen av Bud Hopkins andra bok "Objudna gäster" (Intruders), och Whitely Striebers "Gemenskap" (Communion) började det röra på sig. Hans följande bok, "Transformation and Majestic" (övers. anm: Jag kan ej hitta en vettig översättning. Transformation betyder OMVANDLING och Majestic bet. MAJESTÄTISK), för att inte nämna övermättnaden av rörliga bilder och TV-filmer som handlar om UFO:n och kryllar av enleverings-rapporter från hela världen, är hela UFO-forskningen fullkomligt medveten om det faktum, att dessa krafter eller varelser ofta våldför sig på vårt mest helgade privatliv för att kunna tjäna sina egna. Självklart uppfyllde den attityd som gällde för mer än ett årtionde sedan min egen mentalitet, och fick mig att överse med

det som kunde ha varit två MYCKET betydelsefulla bortförandefall: Ett år 1974 och ett annat 1977, då jag faktiskt var närvarande vid en kidnappning.

När jag sommaren 1974 arbetade utanför UCLA:s Parapsykologiska Laboratorium i Neuropsykiatriska Institutet (sedermera nedlagt), hänvisade Dr. A., en psykiater vid NPI en av sina patienter Ann till mig. Hon klagade över underliga små nattliga besökare som gjorde förskräckliga saker med henne. En av dem var att de gjorde henne gravid och till slut tog bort hennes ofödda foster. Under normala förhållanden skulle Dr.A. ha antagit (på goda grunder) att Anns rädsla var resultat av paranoiada illusioner om övernaturliga förföljare. Hennes berättelser hade emellertid en egendomlig strimma av verklighet och sanning, och det var om detta som jag blev konsulterad. Dr. A. kände att han inte kunde vara till någon hjälp för henne, men kanske kunde jag och vårt laboratorium vara det. Han hade fel i detta!

Skam till sägandes, när jag först mötte Ann och hörde hennes berättelser var jag mycket skeptisk mot hennes påstående beträffande nattliga besök. Jag tillbringade många timmar med att tala med henne om hennes upplevelser, hennes personliga bakgrund samt alla närliggande saker. Min slutsats blev att Ann utan tvivel led av akut trauma och rädsla förorsakat av något okänt stimulans - medel. Hennes bakgrund rörde inget tecken på misshandel eller försummelser under barndomen, som kunde lett till mardrömmar eller fantasier om att ha blivit maipulerad och sexuellt våldförd. Det fanns heller inga andra relationer i hennes förflutna eller närvarande som lät förmoda att hennes "besökare" skulle vara produkten av en brännmärkt fantasi.

När Ann och jag blev närmare bekanta och hon fick lättare att tala med mig, anförtrodd hon mig flera detaljer än hon gjort till Dr. A., kanske därför att jag var ungefär lika gammal som hon. Hon var vid den tiden ungefär 26 år. Hennes historia i korthet om kidnappningen, var att många små humanoider uppenbarade sig från ingenstans i hennes sängkammare, och innan hon kunde sätta sig till motvärn gjorde de henne halvt medvetslös genom någon sorts paralis.

Nästa sak som Ann erinrade sig var att hon låg på rygg på en sorts metalltallrik i ett runt rum, som också såg ut att vara av metall, och strålade ut bländande ljus från väggar och tak. Runt hene fanns antingen tre eller fyra humanoider. Hennes beskrivning av "männen med lustigt utseende" är återigen mycket liknande den som vi nu är vana att höra: Cirka 1 m. höga, utan hår, magra med mycket stora, omvänt päronformade huvuden utan ytteröron, ingen synlig näsa med undantag för två vertikala springor och inga läppar utom en annan horisontell springa där munnen skulle suttit.

Anns mest störande minne av deras fysiska uppenbarelse var deras

ögon. Stora, mörka, reflekterande och mandelformade i cirka 15 graders uppåtvinkel. Låter det bekant?

Under det att dessa humanoider "undersökte" henne hörde hon dem aldrig hörbart prata, men hon tyckte att hon uppfattade deras ord i sitt sinne genom någon sorts telepati. De framstod för henne lika klart som om man pratat verbalt. Hon såg dock aldrig att deras munspringa rörde sig. Deras hud var gråbrun och läderartad, enligt vad Ann kunde erinra sig. Formen på handen som hade vävnad mellan mellan sina tre fingrar och en motsättbar tum-lik finger, verkade på Ann reptil-lik. Hon befann sig fortfarande i ett tillstånd av muskulär paralys i hela kroppen med undantag av ervsystemet.

När humanoiderna började en mer ingående undersökning av Ann började hennes sinne fördunklas under det att medvetandet ständigt upprepade att hon inte hade något att frukta. Hon skulle inte känna någon smärta och skulle inte minnas dessa händelser. Det sista Ann kom ihåg var att man förde in en sorts sond i olika kroppsorgan. Näsa, mun, öronkanal, ändtarm och könsorgan. Denna behandling var smärtsam och fick henne att skrika och gråta. Vid den tidpunkten, just innan Ann förlorade medvetandet, erinrade hon sig att en av humanoiderna placerade sin hand över hennes huvud, och sade till henne att inte känna någon smärta och att endast slappna av. Därefter slocknade Ann. Under tiden som hon meddelade mig dessa detaljer blev hon alltmer upprörd och föll slutligen i en långvarig gråtparoxysm. Det var mycket svårt att lugna ner henne och hon var på allra yttersta gränsen till ett hysteriskt anfall..

Slutligen lugnade hon sig. Ann sade att hon visste att varelserna, vilka de nu än var, skulle komma tillbaka och misshandla henne igen.

Efter att ha hört historien var jag förbluffad och visste verkligen inte vad jag skulle tro. Ann var en välutbildad, intelligent och emotionellt balanserad dam, som utom i sina förmodade drömmar inte visade vare sig öppna eller dolda tecken på känslomässig obalans. I själva verket hade allting i hennes liv hitintills varit fullkomligt normalt.

Emellertid var nivån på hennes rädsla och ängslan så hög att jag motvilligt gick med på att tillbringa några nätter på i hennes rum för den händelse att humanoiderna skulle komma tillbaka. Efter många nätter på en mycket obekväm soffa, utan några besök, övertygade jag Ann om att allting skulle bli bra, och att hon kunde ringa mig om någonting ovanligt inträffade.

Omkring två månader senare ringde hon och berättade att humanoiderna hade uppenbarat sig igen i hennes sängkammare och gjort i huvudsak samma saker som tidigare. Emellertid berättade Ann denna gång att hon var gravid och inte kunde förstå det, eftersom hon begagnade preventivmedel som hitintills visat sig vara mycket tillförlitliga. Det sista som Ann väntade sig var för övrigt en graviditet, eftersom hon inte haft samlag med någon på många månader!

På denna redogörelse höll jag inne med mina åsikter om hela affären, eftersom den var utomordentligt "underlig" och jag tyckte att den med stor sannorlikhet kunde förklaras mycket prosaiskt. Den verkliga shocken kom många veckor senare då Ann i bokstavligt hysteri sent en kväll ringde för att berätta för mig att hennes foster hade försvunnit från hennes livmoder och att de små humanoiderna hade avlägsnat det.

Efter att jag hade besökt henne igen och lugnat henne försökte jag övertyga Ann om att hon förmodligen inte haft nånting annat än en hysterisk eller falsk graviditet, vilket inte är alls ovanligt. Ann lät sig emellertid ej övertygas av mina logiska försök och svor på att hon inte haft något missfall och att hon verkligen varit gravid, och för övrigt gjort graviditetstest för att bevisa det, och att hon inte var medveten om någon fader.

Under en annan utförlig session berättade Ann för mig om mötet under vilket humanoiderna tog bort hennes ofödda foster. Dom hade återigen alla öronmärken och igenkänningstecken vilka nu ofta har beskrivits av Bud Hopkins och andra.

Det fanns inte mycket jag eller någon annan kunde göra för att få Ann lugn. Slutligen lyckades vi övertyga henne om att ingen av dessa händelser i själva verket var verkliga, utan helt enkelt produkter av mardrömmar och att hon tillslut skulle bli kvitt sin ängslan och fruktan om hon tänkte så. Hon tillfrisknade dock aldrig helt och hållet.

Hennes nuvarande liv, eller rättare sagt vad som är kvar av det, efter tre misslyckade äktenskap och otaliga jobb, som hon inte varit istånd att behålla, beror i grunden på en dramatisk förändring av hennes personlighet.

Ann var inte mottaglig för någon form av terapi som avsåg de möten med fenomen av något slag som hon möjligen hade gjort. Hade hon varit det, hade det funnits en stor chans att hennes liv idag varit mer stabilt och lönsamt.

Jag har inte hört av henne sedan i slutet av 1979 och har inte lyckats ta reda på var hon finns. Jag kan inte låta bli att undra över vad vi kunde ha lärt oss och hur hennes liv och emotionella status kunde ha utvecklats, om jag hade varit mindre kortsynt i min första bedömning av hennes upplevelser.

FALL TVÅ KOMMER I NÄSTA NUMMER ,,,,

REDAKTIONEN ÖNSKAR ALLA MEDLEMMAR ETT
GOTT SLUT PÅ ÅRET OCH EN RIKTIGT GOD JUL ...

